

Bréf til Lyfjastofnunar frá formanni LÍ

Lyfjastofnun
b.t. Daníels Viðarssonar
Eiðistorgi 13-15
172 Seltjarnarnes

Kópavogi 20. 08. 2002

Efni: Dreifibréf nr. 7/2002/LS

Ofangreint dreifibréf var sent til lækna og tannlækna sem fengu gíróseðil til greiðslu lyfjefirlitsgjalds 2002. Í dreifibréfinu er óskað eftir skriflegum athugasemdum, ef einhverjar eru.

Undirritaður fékk sendan gíróseðil til greiðslu lyfjaeftirlitsgjalds 2002 og vill af því tilefni mótmæla gjaldtökunni sem ólögmatrí og gera eftirfarandi athugasemdir.

Tilurð gjaldsins í núverandi mynd er að finna í 3. gr. laga nr. 108/2000 sem er breyting á 3. gr. Lyfjalaga nr. 93/1994, en þar er m.a. kveðið á um að Lyfjastofnun leggi árlegt eftirlitsgjald á eftirlitsskylda aðila er stofnunin hefur reglubundið eftirlit með. Samkvæmt greininni eru eftirtaldir aðilar eftirlitsskyldir:

1. lyfsöluleyfishafar,
2. lyfjasölur lækna,
3. lyfjasölur sveitarfélaga,
4. lyfjagerðir,
5. lyfjaheildsalar,
6. lyfjaumboðsfyrirtæki,
7. dýralæknar,
8. heilbrigðisstofnanir, sjúkrahús og heilsugæslustöðvar,
9. læknastöðvar.

Í sömu grein segir einnig:

Eftirlitsgjald skal ákvarðað á eftirfarandi hátt:

...

...

3. Vegna starfsemi dýralækna (undirstrikun SS), heilbrigðisstofnana, sjúkrahúsa, heilsugæslustöðva og læknastöðva (undirstrikun SS) 0,3% af heildarfjárhæð lyfjainkaupa (heildsöluverð án virðisaukaskatts) árið á undan álagningarári. Fjárhæð eftirlitsgjaldsins skal þó aldrei vera lægri en 7.500 kr. á ári.

Í ofangreindu ákvæði er að finna tæmandi talningu á því hverjir eru eftirlitsskyldir. Var ákvæðinu breytt í þessa mynd með lögum nr. 108/2000 en í frumvarpi með þeim lögum segir:

Eðlilegt verður að telja að lyfjaiðnaðurinn greiði gjald vegna eftirlitsskyldrar starfsemi sinnar, en eftirlit með lyfjadreifingu er ein mikilvægasta forsenda þess að mega starfa. Þeir þættir er lúta að öryggi og gæðum í lyfjadreifingu eru þar mikilvægastir. Í núgildandi lögum kemur fram að leggja skuli árlegt eftirlitsgjald á þau fyrirtæki og stofnanir (undirstrikun SS) sem Lyfjaeftirlit ríkisins hef-

ur eftirlit með. Hér er lagt til að eftirlitsskyldir aðilar verði taldir upp í lögnum.

Í frumvarpinu er því skýrt að verið er að breyta eftirlitsskyldum aðilum úr því að vera fyrirtæki og stofnanir í þá aðila sem upp eru taldir í nýu tölulíðum. Í þeirri upptalningu er ekki að finna einstaka lækna sem kaupa lyf í eigin nafni. Ef ætlun löggjafans hefði verið sú að láta ákvæðið einnig ná til lækna hefði verið hæfur vandi að taka það fram eins og gert er gagnvart dýralæknum. En eins og kunnugt er starfa dýralæknar bæði á dýralæknastöðvum og á vettvangi í sjúkravítjunum.

Í tilvitnuðu dreifibréfi er að finna vangaveltur stofnunarinnar um að lækna og tannlækna sem uppfylli ekki skilyrði Lyfjalaga um kaup lyfja í lyfjaheildsölu greiði ekki eftirlitsgjald. Er það sjálfgefið. Í lögnum er hins vegar gert ráð fyrir að lækna og tannlækna geti keypt lyf í heildsölu sbr. eftirfarandi tilvitnun úr 30. gr. laganna:

Lyfjaheildsölum er heimilt að selja lyf lyfsöluleyfishöfum, stofnunum sem hafa lyfjafræðing í þjónustu sinni og reknar eru samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu eða öðrum sérlögum, læknnum og tannlæknum til notkunar á eigin stofum eða í sjúkravítjunum (undirstrikun SS) og þeim tilraunastofum sem vinna að rannsóknum lyfja. Kostnaður lækna og tannlækna vegna slíkra lyfjakaupa fellur undir reksturskostnað.

Tilvitnuð heimild í 30. gr. kom inn í lög með gildistöku Lyfjalaga nr. 93/1994. Segir í frumvarpi sem varð að þeim lögum eftirfarandi:

Lyfjaheildsölum verður heimilt að selja lyf til fleiri aðila en verið hefur. Með heimild til að selja lyf til heilbrigðisstofnana, sem reknar eru samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu eða öðrum sérlögum, er ýmsum stofnunum, svo sem hjúkrunarheimilum og dvalarheimilum gert mögulegt, sbr. 35. gr., að kaupa lyf í heildsölu. Skýr ákvæði og heimildir hefur skort til að sinna þessu sjálfsgæða hagræði sem skyldi en þetta getur að öllum líkindum lækkað verulega hlut ríkisins í lyfjakostnaði þessara stofnana. Einnig fá lækna, tannlækna og dýralækna heimild til að kaupa lyf í heildsölu til notkunar á eigin stofum eða í sjúkravítjunum en slíka heimild hefur skort í lög (undirstrikun SS).

Af tilvitnun þessari og orðalagi 30. gr. má sjá að ekki eru gerðar neinar takmarkanir á heimild lækna til kaupa lyfja í heildsölu til notkunar á eigin stofum eða í sjúkravítjunum.

Á það er bent að í skattarétti er meginreglan sú að skattalög skuli túlka þröngt þegar vafi leikur á um

skattlagningarheimildir. Í því tilfalli sem hér er til skoðunar nægir einföld orðskýring til að útiloka að heimilt sé að leggja gjaldið á einstaka lækna sem kaupa lyf í heilðsölu í eigin nafni. Í frumvarpi með lögum nr. 108/2000 kemur fram skýr vilji löggjafans til að taka af öll tvímæli um hverjir skuli vera eftirlitskyldir aðilar samkvæmt lögnum. Einstakir læknar eru þar ekki taldir upp.

Í ljósi alls ofangreinds gerir undirritaður þá kröfu

að stofnunin láti af hinni ólögmetu innheimtu og endurgreiði þau gjöld sem þannig hafa verið innheimt.

Virðingarfyllt,

fyrir mína hönd persónulega og Læknafélags Íslands

Sigurbjörn Sveinsson, læknir
formaður

Unglæknar vilja vera í félagi með kollegum sínum

MÁLEFNI UNGLÆKNA hafa verið í sviðsljósinu í sumar. Þeir voru óánægðir með niðurstöðu kjarasamninga sem gerðir voru í vor og boðuðu verkfall en Félagsdómur úrskurðaði það ólöglegt. Þeir hafa sagt sig úr lögum við Læknafélag Íslands en vilja þó helst ekki segja skilið við kollega sína. Og þeir vilja losna undan vinnuálagi sem þeir telja ómanneskjulegt og lítt fjölskylduvænt. Enn er þó allt í uppnámi hjá þeim og engin lausn í sjónmáli.

Læknablaðið tók hús á Oddi Steinarssyni formanni Félags ungra lækna þar sem hann var í feðraorlofi í Kópavoginum og bað hann að lýsa þeirri stöðu sem kjaramál unglækna eru í.

„Staðan er mjög óljós eins og er. Samráð okkar, LÍ og landlæknis, að úrskurði Félagsdóms uppkveðnum, skilaði litlum sem engum árangri og nú er ráðherra búinn að skipa starfshóp sem er að taka til starfa. Raunar láðist honum að skipa fulltrúa frá okkur og LÍ í hópinn en því var kippt í liðinn þegar bent hafði verið á það. Ráðherra hefur ekkert viljað kveða upp úr um okkar mál að öðru leyti en því að ræða um hugsanlega endurskoðun á vaktakerfi sjúkrahúsa. Það mun þó ekki breyta miklu fyrir okkur.

Við sendum spítölunum bréf þar sem við boðuðum málssókn vegna brota á vinnuréttindum okkar ef ekki yrðu gerðar breytingar á túlkun spítalanna á réttindum okkar. Þeir svöruðu með því að vísa á samráðsnefndina sem engu skilaði svo nú erum við að velja því fyrir okkur hvort ekki sé rétt að ítreka bréfið. Við viljum hins vegar ná sáttum við þá.

En ef ég má fara aðeins aftur í tímann þá er ástæðan fyrir óánægju okkar þær athugasemdir sem við gerum við kjarasamninginn frá því í vor. Þar er í fyrsta lagi búið að selja frá okkur frítökuréttinn án þess að bæta okkur það, í öðru lagi ná engin vinnuverndarákvæði yfir unglækna og í þriðja lagi fengum við minni kjarabætur en aðrir læknar út úr samning-

Pröstur
Haraldsson

Oddur Steinarsson
formaður
Félags ungra lækna.

unum. Þess eru nokkur dæmi að menn hafa þurft að endurgreiða 50.000-75.000 krónur sem þeir höfðu fengið greitt í krafti ákvæða í eldra samningi um álagsgreiðslur vegna ónógs hvíldartíma en þessi ákvæði féllu brott í nýja samningnum,“ segir Oddur.

Vinnuverndin nái til allra

Vinnuálagið á unglæknum er mikið og helsta baráttumál þeirra er að draga úr því. „Í kjarasamningum lækna er ákvæði um að þeir fái frítökurétt sem nemur hálfri annarri klukkustund fyrir hverja klukkustund sem hvíldartíminn fer undir 11 stundir á sólarhring. Þetta gildir ekki um hóp sem heitir „læknar í starfsnámi“ sem hefur aldrei verið skilgreint en er látið ná yfir kandiáta og aðra lækna sem ekki eru með sér-